

Eva Stortelder,
aios chirurgie

column

Flying doctors

Het glas met appelsap heeft afbeeldingen van een tulp en een fiets, het sandwichbakje is KLM-blauw. De stewardess rijdt met een professionele glimlach verder met haar kar. Op het uitklaptafeltje voor me ligt de cursusmodule die ik thuis heb geprint. Een uur later gaat het toestel dalen en komen buiten de besneeuwde bergen en blauwe meren van Zwitserland in beeld. Na een vervolg per trein stap ik uit in Davos, waar een intensieve cursusweek begint. Vanuit heel Europa zijn cursisten hiervoor naar het Kongresszentrum gekomen. Bijscholing waar we als Europese dokters de luxe voor hebben; een Westers voorbeeld van 'Arts en vliegtuig'. Een heel ander voorbeeld hiervan is mijn collega en goede vriend Maarten, die tot voor kort werkte in Papua Nieuw Guinea als Arts Internationale Gezondheidszorg en Tropengeneeskunde ('AIGT', voorheen tropenarts). Met een vliegtuigje moest hij regelmatig naar de binnenlanden om zorg te verlenen in dorpen die verder nagenoeg afgesloten zijn van de buitenwereld. Een hoge prevalentie van infectieziekten en sociale problematiek als huiselijk geweld maakten dit werk veelzijdig, maar vooral intensief en uitdagend. Een andere voormalig AIGT is Josien, die in Sierra Leone en ruraal Zuid-Afrika moeder- en kindzorg verleende en onder primitieve omstandigheden vele kinderen op de rode aarde zette. Inmiddels is zij aios gynaeco-

logie in Nederland en blijft ze ook als AIGT actief.

Ik ken veel van deze internationaal georiënteerde dokters met medische ervaring in een gelimiteerde setting. Wat ze gemeen hebben naast hun maatschappelijke betrokkenheid, is een brede blik, creativiteit en vermogen tot improviseren en organiseren. De meeste specialisten AIGT komen na een periode in het buitenland terug naar Nederland om zich hier verder te specialiseren. De eerder opgedane ervaring is een pluspunt voor de opleiding, maar ook daarbuiten. Irma bijvoorbeeld, AIGT en nu in opleiding tot huisarts, werkt eveneens op de Kruispost in Amsterdam. Hier wordt eerstelijns zorg verleend aan mensen zonder zorgverzekering. Doordat zij tijdens haar werk in Uganda en Ethiopië met patiënten met tbc heeft gewerkt, kent zij het klinische patroon van deze ziekte. In Nederland diagnosticeerde zij in korte tijd drie patiënten met tuberculose op de Kruispost, omdat ze het beeld herkende. Dit zijn zomaar enkele voorbeelden van de waarde van medici die de opleiding Arts Internationale Gezondheidszorg en Tropengeneeskunde hebben gevolgd. Deze waarde geldt vanzelfsprekend buiten Nederland, maar zeker ook in Nederland. Dat de huidige minister van gezondheidszorg heeft besloten de opleiding AIGT niet te financieren, is in mijn ogen dan ook te betreuren. De financiële bezuiniging die

het oplevert is zeer beperkt, aangezien het aantal basisartsen dat deze opleiding kiest klein is en de opleidingskosten laag zijn door een hoge eigen bijdrage. Het bezwaar van minister Bruins dat AIGT-dokters niet zouden bijdragen aan de gezondheidszorg in Nederland lijkt mij niet terecht en van een kortzichtige aard. De meerwaarde voor de Nederlandse gezondheidszorg, in een wereld van migratie en globalisering, is direct aanwezig. Maar ook indirect door een vergroting van diversiteit en daarmee verrijking van ons 'artsenlandschap'. Tot slot vind ik het een negatief signaal van de Nederlandse regering naar deze bevlogen dokters, die hun idealen in praktijk durven brengen en zich inzetten voor een betere globale gezondheidszorg, waaronder die van Nederland. Ik zit opnieuw in het vliegtuig na afloop van de cursus, waarin ik veel van mijn Europese collega's heb geleerd. De landing wordt ingezet en beneden zie ik het vlakke vakjeslandschap dat Nederland kenmerkt. Hadden we in onze politiek maar wat minder vakjes.

AIGT-ARTSEN HEBBEN
MEERWAARDE VOOR
ONZE ZORG